

C-897/19. PPU. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2019. december 5.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Vrhovni sud (Horvátország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. november 28.

Fellebbező:

I.N.

A Vrhovni sud Republike Hrvatske (a Horvát Köztársaság legfelsőbb bírósága)
[omissis] a jelen

**SÜRGŐSSÉGI ELŐZETES DÖNTÉSHOZATAL
IRÁNTI KÉRELME**

(anonimizált változat) terjeszti elő:

I. A kérdést előterjesztő bíróságra vonatkozó adatok:

A kérdést előterjesztő bíróság: a Vrhovni sud Republike Hrvatske (a Horvát Köztársaság legfelsőbb bírósága)

[omissis]

II. Az alapeljárás felei

I.N., [omissis]

[omissis] A Horvát Köztársaság ügyészsége által képviselt Oroszországi Föderáció [omissis]

III. Az alapeljárás és a releváns tények bemutatása

a) A nemzetközi körözés és a kiadatás iránti megkereséssel érintett személy, I.N. letartóztatásának körülményei

1. 2015. május 20-án az Interpol moszkvai irodája (Oroszországi Föderáció) nemzetközi körözést adott ki I. N. ellen passzív korrupció miatti (az orosz büntető törvénykönyv 290. cikkének (5) bekezdése) büntetőeljárás lefolytatása érdekében történő „letartóztatása” céljából. A bűncselekmény tényállásának összefoglaló ismertetése alapján a külföldi állampolgár I.N-nek azt róják fel, hogy a Karéliai Köztársaságban felmerülő szükséghelyzetek kezelésére felállított orosz minisztérium engedélyek és igazolások kiadásáért felelős részlegének igazgatójaként, a minisztérium további tisztviselőivel való előzetes egyeztetést követően, hivatalával visszaélve, 833 000 orosz rubel összegű kenőpénzt fogadott el egy vállalkozás képviselőjétől, amelynek fejében lakóingatlanok és építési területek tűzvédelmi berendezéseinek kiépítésére, technikai támogatására és karbantartására vonatkozó engedélyeket **[eredeti 2. o.]** adott ki részére.
2. 2019. június 30-án a fent említett nemzetközi körözés (az Interpol moszkvai irodája által kiadott vörös riasztás) alapján I. N. külföldi állampolgárt M. határátkelőhelyen letartóztatták. I. N. külföldi állampolgár egy autóbusz utasaként jelent meg egy határellenőrző ponton a Szlovén Köztársaságból a Horvát Köztársaságba történő belépés céljából. A határellenőrzés során a [...] sz., 2019. február 25-től 2021. február 25-ig között érvényes, menekültek részére kiadott izlandi úti okmánnyal azonosította magát.
3. I. N. külföldi állampolgár letartóztatásával kezdetét vette a külföldi állampolgárnak az Oroszországi Föderáció részére történő kiadatására vonatkozó döntéshozatali eljárás, amelyet a Horvát Köztársaságban a Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény, „Narodne novine” 178/04, a továbbiakban: ZOMPO) rendelkezéseinek megfelelően folytatnak le. A ZOMPO releváns rendelkezéseit a jelen kérelem IV. fejezete tartalmazza.

b) I. N. külföldi állampolgárnak az Oroszországi Föderáció részére történő kiadatására vonatkozó kérelemmel kapcsolatos döntéshozatali eljárás

4. 2019. július 1-jén I. N-t kihallgatta a zágrábi Županijski sud (megyei bíróság, Horvátország) vizsgálóbírója. I. N. kijelentette, hogy tiltakozik az Oroszországi Föderáció részére történő kiadatása ellen. A tárgyalás során elhangzott, hogy orosz és izlandi állampolgársággal rendelkezik.
5. 2019. augusztus 1-jén a konzuli ügyek hivatala, a Horvát Köztársaság kül- és európai ügyi minisztériuma mellett működő, a vízumokért és a külföldi állampolgárokért felelős szolgálat továbbította a b-i izlandi nagykövetség feljegyzését a zágrábi Županijski sud (megyei bíróság) részére, amely megemlíti, hogy I. N. külföldi állampolgár izlandi állampolgársággal, valamint állandó lakóhellyel (*permanent residence*) is rendelkezik Izlandon. A feljegyzésben szerepel, hogy I. N. külföldi állampolgár 2019. június 19-én kapta meg az izlandi

állampolgárságot. Ezt megelőzően a [...] sz., menekültek részére kiadott úti okmány birtokosa volt. A feljegyzésben szintén említésre kerül az izlandi kormány azon óhaja, hogy a lehető legrövidebb időn belül adjanak menlevelet (*safe passage*) I.N. külföldi állampolgár számára, hogy biztonságos körülmények között Izlandra utazzon.

6. 2019. augusztus 6-án a zágrábi Županijski sud (megyei bíróság) megkapta az Oroszországi Föderáció főügyészségének arra vonatkozó kérelmét, hogy az európai kiadatási egyezmény rendelkezéseivel összhangban I. N. külföldi állampolgárt adják ki az Oroszországi Föderáció részére. Kiadatását az Oroszországi Föderáció büntető törvénykönyve 290. cikkének (3) bekezdésébe ütköző kilencrendbeli passzív korrupció, valamint az Oroszországi Föderáció büntető törvénykönyvének 290. cikke (5) bekezdésének a) pontjába ütköző ötrendbeli passzív korrupció miatt lefolytatandó büntetőeljárás miatt kérték. Az európai kiadatási egyezménynek megfelelően a kiadatási kérelmet iratokkal is alátámasztották. A kérelemben az is szerepel, hogy az Oroszországi Föderáció főügyészsége garantálja, hogy a kiadatási kérelem nem arra irányul, hogy az érintett személyt politikai indokból, faji hovatartozása, vallása, nemzetisége, vagy meggyőződése alapján vonja eljárás alá, és I. N. külföldi állampolgár számára minden lehetőséget megad védelemhez való jogának gyakorlásához, ideértve az ügyvédi segítség biztosítását is, és az érintett személyt nem veti alá kínzásnak és más kegyetlen vagy embertelen bánásmódnak, továbbá az emberi méltóságot sértő büntetésnek.
7. 2019. szeptember 5-én a zágrábi Županijski sud (megyei bíróság) tárgyaló tanácsa végzést hozott, amelyben kimondta, hogy az I. N. külföldi állampolgárral szemben fennállnak a büntető eljárás lefolytatása céljából történő kiadatásnak – a ZOMPO 37. cikkében foglalt egyediség elvének tiszteletben tartásával – a ZOMPO 33. és 34. cikkében előírt törvényi feltételei. **[eredeti 3. o.]**
8. 2019. szeptember 30-án I. N. külföldi állampolgár fellebbezési kérelmet terjesztett elő a zágrábi Županijski sud (megyei bíróság) 2019. szeptember 5-én hozott végzésével szemben. I. N. úgy véli, hogy tényleges, súlyos, és észszerűen előrelátható a veszélye annak, hogy kiadatása esetén kínzásnak és embertelen vagy megalázó bánásmódnak vessék alá. Fellebbezésében hangsúlyozta, hogy menekült jogállását éppen az Oroszországban zajló konkrét eljárásokra tekintettel ismerték el Izlandon, és érvényes, menekültek számára kiadott izlandi úti okmánnyal rendelkezik, továbbá a megtámadott végzéssel a zágrábi Županijski sud (megyei bíróság) *de facto* megszüntette az Izland által számára biztosított nemzetközi védelmet. Arra is kitért, hogy izlandi állampolgársággal rendelkezik, és ily módon a megtámadott végzés meghozatalával az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a Bíróság által a 2016. szeptember 6-i Petruhhin ítéletben (C-182/15, EU:C:2016:630) kialakított értelmezést. A kínzás, az embertelen illetve megalázó bánásmód veszélyére vonatkozó állításai alátámasztására az Emberi Jogok Európai Bíróságának olyan ítéleteit hozta fel, amelyek az Oroszországi Föderáció börtönrendszerének embertelen körülményeire és korrup

igazságszolgáltatási rendszerére utalnak, valamint N. M. emberi jogi biztosnak a 2013. november 12-i jelentését.

9. A Vrhovni sud Republike Hrvatske (a Horvát Köztársaság legfelsőbb bírósága), mint másodfokon eljáró bíróság feladata határozni a külföldi állampolgár által a zágrábi Županijski sud (megyei bíróság) 2019. szeptember 5-i végzésével szemben benyújtott fellebbezésről.
10. A Vrhovni sud Republike Hrvatske (a Horvát Köztársaság legfelsőbb bírósága) állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a kiadatási kérelmet el kell utasítani, ha valós veszélye áll fenn annak, hogy a kiadatás teljesítése esetén a kiadott személy kínzásnak vagy embertelen büntetésnek illetve bánásmódnak vetik alá. E körülményeket vizsgálják a fellebbezési eljárás keretében.
11. Mindazonáltal, a Vrhovni sud Republike Hrvatske (a Horvát Köztársaság legfelsőbb bírósága) kétségeket támaszt azzal kapcsolatban, hogy mielőtt az uniós jogszabályok alapján helyt adna egy kiadatási kérelemnek, nem kellene-e tájékoztatnia az Izlandi Köztársaságot a kiadatási kérelemről, amelynek a külföldi személy állampolgára, annak érdekében, hogy ez az állam esetlegesen kérhesse saját állampolgárának átadását a büntetlenség veszélyének elkerülésére irányuló eljárás lefolytatása céljából.
12. Tekintettel arra, hogy kétségek merültek fel az uniós jog alkalmazásával kapcsolatban, a Vrhovni sud Republike Hrvatske (a Horvát Köztársaság legfelsőbb bírósága) 2019. november 26-i végzésével úgy határozott, hogy felfüggeszti eljárását, és a következő előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 18. cikket, hogy az az európai uniós tagállam, amely nem az Európai Unió, de a schengeni térség tagállamának állampolgára harmadik állam részére történő kiadatásáról határoz, köteles tájékoztatni a kiadatási kérelemről a schengeni térség azon tagállamát, amelynek e személy állampolgára?

Amennyiben az előző kérdésre igenlő választ kell adni, és a schengeni térség tagállama e személy átadását azon eljárás lefolytatása céljából kérelmezte, mint amelyre tekintettel kiadatását kérték, e személyt az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló megállapodásnak megfelelően át kell-e adni e tagállamnak?

c) *A kiadatási őrizetbe vételre vonatkozó döntéshozatali eljárás*

[eredeti 4. o.]

13. 2019. július 1-jén, I. N. külföldi állampolgárnak a nemzetközi körözés alapján történt letartóztatását követően a zágrábi Županijski sud (megyei bíróság) vizsgálóbírója a ZOMPO 47. cikkének megfelelően elrendelte I. N. kiadatási

őrizetbe vételét. I. N. külföldi állampolgár ezen végzéssel szemben fellebbezést terjesztett elő, amelyet a zágrábi Županijski sud (megyei bíróság) tárgyaló tanácsa 2019. július 18-án megalapozatlanként elutasított.

14. 2019. augusztus 7-én, az Oroszországi Föderáció részére történő kiadatási kérelem kézhez vételét követően, a zágrábi Županijski sud (megyei bíróság) vizsgálóbírója meghosszabbította I. N. külföldi állampolgár kiadatási őrizetét. Az I.N. külföldi állampolgár által benyújtott fellebbezést a zágrábi Županijski sud (megyei bíróság) tárgyaló tanácsa 2019. augusztus 27-én elutasította, következképpen a vizsgálóbíró végzése jogerőre emelkedett.
15. I. N. külföldi állampolgár még mindig kiadatási őrizetben van.

IV. A jelen jogvitára irányadó nemzeti rendelkezések

16. *A Horvát Köztársaság alkotmánya* („Narodne novine”: 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. és 5/14. sz.)

9. cikk

A Horvát Köztársaság állampolgára nem utasítható ki a Horvát Köztársaságból, nem fosztható meg az állampolgárságától, és nem adható ki más állam részére, kivéve, ha erre a nemzetközi egyezményekkel, illetve a közösségi joggal összhangban hozott, kiadásra vagy átadásra vonatkozó határozat alapján került sor.

17. A Horvát Köztársaság nem kötött kétoldalú egyezményt az Oroszországi Föderációval, amelynek alapján állampolgárait ki kellene adnia ezen állam részére.
18. *ZOMPO*

1. cikk

(1) A jelen törvény a büntetőügyekben nyújtandó nemzetközi jogi segítségnyújtás (a továbbiakban: nemzetközi bűnügyi jogsegély) szabályait állapítja meg, ha nemzetközi egyezmény eltérően nem rendelkezik.

(2) [...]

A kiadatási kérelmet elutasító végzés

55. cikk

(1) Ha az illetékes bíróság megállapítja, hogy a kiadás törvényi feltételei nem állnak fenn, a kiadatási kérelmet elutasító végzést hoz, amelyet haladéktalanul továbbít a Vrhovni sud Republike Hrvatske (a Horvát Köztársaság legfelsőbb

bírósága) részére, amely a legfőbb ügyéssel egyetértésben helybenhagyja, hatályon kívül helyezi vagy módosítja a végzést.

(2) A kiadatási kérelmet elutasító jogerős végzést megküldik az igazságügyminiszternek, aki értesíti a kérelmező államot.

[eredeti 5. o.]

A kiadást engedélyező végzés

56. cikk

(1) Ha az illetékes bíróság eljáró tanácsa megállapítja, hogy a kiadás törvényi feltételei fennállnak, végzéssel határoz.

(2) E végzéssel szemben 3 napon belül fellebbezés terjeszthető elő. A Vrhovni sud Republike Hrvatske (a Horvát Köztársaság legfelsőbb bírósága) határoz a fellebbezésről.

19. A kérelem elutasításának indokait a ZOMPO 12. és 13. cikke szabályozza, a kiadás megtagadásának különös indokait a ZOMPO 35. cikkének rendelkezései határozzák meg.

A kérelem elutasítása

12. cikk

(1) Az illetékes nemzeti hatóság elutasíthatja a nemzetközi bűnügyi jogsegélyre irányuló kérelmet, ha:

1. a kérelem olyan cselekményre vonatkozik, amely politikai bűncselekménynek vagy ilyen bűncselekménnyel összefüggő cselekménynek minősül,

2. a kérelem adóügyi bűncselekményre vonatkozik,

3. a kérelem befogadása a Horvát Köztársaság szuverenitásának, biztonságának, jogrendjének vagy más alapvető érdekének sérelmével fenyegetne,

4. észszerűen feltételezhető, hogy a kiadatási kérelemmel érintett személyt kiadása esetén faji, vallási okokból, nemzeti hovatartozása miatt, vagy abból az okból vonják büntetőeljárás alá, szabnak ki rá büntetést, vagy kerül nehezebb helyzetbe, hogy bizonyos társadalmi csoporthoz tartozik, vagy bizonyos politikai véleményt vall,

5. szabálysértésről van szó.

20. A Vrhovni sud Republike Hrvatske-nek (a Horvát Köztársaság legfelsőbb bírósága) a 2016. szeptember 6-i Petruhhin ítélet (C-182/15, EU:C:2016:630) alkalmazásával kapcsolatos ítélkezési gyakorlata

A Vrhovni sud Republike Hrvatske (a Horvát Köztársaság legfelsőbb bírósága) [omissis] 2018. január 4-i végzésével hatályon kívül helyezte az alsóbb fokon eljáró bíróság végzését, amelyben ez utóbbi megállapította, hogy az orosz állampolgár Oroszországi Föderáció részére történő kiadatásának törvényi feltételei fennállnak. E végzésében a Vrhovni sud Republike Hrvatske (a Horvát Köztársaság legfelsőbb bírósága) felhívta az alsóbb fokon eljáró bíróságot arra, hogy vizsgálja meg, hogy a kiadatási kérelemmel érintett személy nem állampolgára-e a Litván Köztársaságnak is, amint arra az ügy iratai utaltak, és az első fokon eljáró bíróság figyelmét felhívta az Európai Unió Bíróságának *Petruhhin* ügyre vonatkozó értelmezésére.

V. Az értelmezni kért uniós jogszabályok:

21. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés

18. cikk

A Szerződések alkalmazási körében és az azokban foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül, tilos az állampolgárság alapján történő bármely megkülönböztetés.

[...]

[eredeti 6. o.]

22. Egyezmény a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról

2. cikk

A belső határokat bármely ponton személyellenőrzés nélkül lehet átlépni.

23. Az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló (19.) jegyzőkönyv

2. cikk

A schengeni vívmányokat az 1. cikkben említett tagállamokra a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 3. cikkének és a 2005. április 25-i csatlakozási okmány 4. cikkének sérelme nélkül alkalmazni kell. A schengeni megállapodások által létrehozott Végrehajtó Bizottság helyébe a Tanács lép.

24. Az Európai Unió Tanácsa és az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között ez utóbbi államoknak a schengeni vívmányok végrehajtásához, alkalmazásához és továbbfejlesztéséhez történő társulásáról létrejött megállapodás

1. cikk

Az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság, a továbbiakban „Izland” és „Norvégia”, társul az Európai Közösség és az Európai Unió tevékenységeihez az e megállapodás A. és B. mellékletében említett rendelkezések hatálya alá tartozó területeken és ezek további fejlesztéséhez.

Ez a megállapodás – az itt meghatározott eljárásokkal összhangban – kölcsönös jogokat és kötelezettségeket teremt.

25. Az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között létrejött, az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló megállapodás

1. cikk

Tárgy és cél

(1) A Szerződő Felek vállalják az egyrészlől a tagállamok, másrészlől a Norvég Királyság és az Izlandi Köztársaság között a büntetőeljárások lefolytatása vagy a büntetés-végrehajtás céljából folytatott átadási eljárás javítását, e megállapodás rendelkezéseivel összhangban, minimumszabályokként figyelembe véve az Európai Unió tagállamai közötti kiadatásról szóló, 1996. szeptember 27-i egyezményben foglalt feltételeket.

(2) A Szerződő Felek e megállapodás rendelkezéseivel összhangban vállalják annak biztosítását, hogy az egyrészlől a tagállamok, másrészlől a Norvég Királyság és az Izlandi Köztársaság közötti kiadatási rendszer az e megállapodás feltételeinek megfelelő elfogatóparancs alapján végrehajtott átadási mechanizmuson alapuljon.

(3) E megállapodás nem módosíthatja az Emberi Jogok Európai Egyezményében foglalt alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartásának köteleességét, vagy valamely tagállam igazságügyi hatósága általi végrehajtás esetén **[eredeti 7. o.]** az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében említett elveket.

(4) E megállapodás egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, mint amely tiltja olyan személy átadásának megtagadását, aki ellen egy, az e megállapodásban meghatározott elfogatóparancsot bocsátottak ki, amennyiben objektív okok alapján feltehető, hogy az elfogatóparancs kibocsátására azért került sor, hogy az adott személyt neme, faji vagy vallási hovatartozása, etnikai származása, állampolgársága, az általa beszélt nyelv, politikai meggyőződése vagy szexuális irányultsága alapján vonják büntetőeljárás alá vagy megbüntessék, vagy feltehető, hogy helyzetét bármely fenti körülmény hátrányosan befolyásolhatja.

VI. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésének indokai:

26. A Vrhovni sud Republike Hrvatske (a Horvát Köztársaság legfelsőbb bírósága) úgy véli, hogy I. N. külföldi állampolgár már nem rendelkezik menekült jogállással, mivel időközben megkapta az izlandi állampolgárságot.
27. A 2016. szeptember 6-i Petruhhin ítéletben (C-182/15, EU:C:2016:630) a Bíróság kimondta, hogy az EUMSZ 18. cikket és az EUMSZ 21. cikket úgy kell értelmezni, hogy ha valamely tagállam, amelybe egy uniós polgár, valamely másik tagállam állampolgára beutazott, kiadatás iránti kérelmet kap valamely harmadik államtól, amelyikkel az előbbi tagállam kiadatási egyezményt kötött, tájékoztatnia kell az említett személy állampolgársága szerinti tagállamot, és adott esetben ez utóbbi tagállam kérelmére át kell adnia számára ezt a személyt a 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal módosított, az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat rendelkezéseinek megfelelően, feltéve, hogy e tagállam a nemzeti joga szerint hatáskörrel rendelkezik a büntetőeljárás lefolytatására e személlyel szemben a területén kívül elkövetett cselekmények vonatkozásában.
28. A Petruhhin ítélet indokolásában a Bíróság megemlíti, hogy az egyenlőtlen bánásmód (amely abban áll, hogy engedélyezik valamely uniós polgár kiadatását, aki más tagállam állampolgára – mint A. Petruhhin –, miközben saját állampolgárai védelemben részesülnek) a szabad mozgáshoz való jog korlátozásának minősül az EUMSZ 21. cikk értelmében. Az ilyen korlátozás csupán akkor igazolható, ha objektív megfontolásokon alapul, és a nemzeti jog által jogszerűen megállapított célkitűzéssel arányos. Az annak megakadályozására irányuló célkitűzés, hogy azok a személyek, akik bűncselekményt követtek el, elkerüljék a büntetésüket, jogszerű célkitűzésnek minősül. Ugyanis, a saját állampolgárok kiadatásának tilalmát általában ellensúlyozza a megkeresett tagállam lehetősége arra, hogy büntetőeljárást folytasson le saját állampolgáraival szemben a területén kívül elkövetett súlyos bűncselekmények miatt (az „aut dedere, aut judicare” – kiadatás vagy büntetőeljárás elvének megfelelően). Egyébiránt a tagállamok főszabály szerint nem rendelkeznek hatáskörrel az ilyen cselekmények elbírálására, ha a feltételezett bűncselekménynek sem az elkövetője, sem a sértettje nem e tagállamok állampolgára. E tekintetben a külföldi állampolgárok büntetésük elkerülésének megakadályozása érdekében történő kiadatása a kiadatás jogszerű indoka. Mindazonáltal, az arányosság követelményére, közelebbről egy olyan alternatív, kevésbé korlátozó intézkedés esetleges fennállására figyelemmel, amellyel ugyanolyan hatékonyan el lehetne érni az annak megakadályozására irányuló célkitűzést, hogy a bűncselekményt elkövető személy elkerülje a büntetését, a fent ismertetett helyzetben kiemelt jelentőséggel kell kezelni az azon tagállammal folytatott információcserét, amelynek az érdekelt fél az állampolgára. **[eredeti 8. o.]**
29. I. N. külföldi állampolgár, nem az Európai Unió állampolgára, hanem az Izlandi Köztársaságé, amely országgal az Európai Unió sajátos kapcsolatban áll.

30. I. N. külföldi állampolgár, aki állandó lakóhellyel rendelkezik Izlandon, a schengeni térség tagállamainak területén élt a szabad mozgáshoz való jogával.
31. A schengeni vívmányokat alkalmazni kell az Európai Unió tagállamaira, amint azt az EUMSZ-nek az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló 19. jegyzőkönyve 2. cikkében rögzíti. Ezenkívül az Európai Unió Tanácsa megállapodást kötött az Izlandi Köztársasággal és a Norvég Királysággal ez utóbbi államoknak a schengeni vívmányok végrehajtásához, alkalmazásához és továbbfejlesztéséhez történő társulásáról.
32. I. N. külföldi állampolgárt a Horvát Köztársaság területén tartóztatták le, a Horvát Köztársaságba történő belépése során, ahova egy másik uniós tagállamból, azaz a Szlovén Köztársaságból érkezett.
33. A Horvát Köztársaság nem adja ki állampolgárait az Oroszországi Föderáció részére.
34. Az EUMSZ 18. cikk kimondja, hogy a Szerződések alkalmazási körében tilos az állampolgárság alapján történő bármely megkülönböztetés.
35. Az Izlandi Köztársaság nem tagja az Európai Uniónak, de 2019. november 1-jén hatályba lépett az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között létrejött, az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló megállapodás. E megállapodás előírja, hogy a szerződő felek e megállapodás rendelkezéseivel összhangban vállalják annak biztosítását, hogy az egyrészt a tagállamok, másrészt a Norvég Királyság és az Izlandi Köztársaság közötti kiadatási rendszer az e megállapodás feltételeinek megfelelő elfogatóparancs alapján végrehajtott átadási mechanizmuson alapuljon.
36. A fent kifejtettek összességére tekintettel a Vrhovni sud Republike Hrvatske (a Horvát Köztársaság legfelsőbb bírósága) kétségeket támaszt azzal kapcsolatban, hogy úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 18. cikket, hogy az az európai uniós tagállam (a jelen ügyben a Horvát Köztársaság), amely nem az Európai Unió, de a schengeni térség tagállamának állampolgára harmadik állam (a jelen ügyben az Oroszországi Föderáció) részére történő kiadatásáról határoz, a kiadatásra vonatkozó döntés meghozatala előtt köteles tájékoztatni a kiadatási kérelemről azon államot, amelynek e személy állampolgára (a jelen ügyben az Izlandi Köztársaság), és abban az esetben, ha a schengeni térség e tagállama (a jelen ügyben az Izlandi Köztársaság) e személy átadását kéri azon eljárás lefolytatása céljából, amely miatt kiadatását kérik, át kell-e adni neki az említett személyt az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló megállapodásnak megfelelően.
37. Ha ugyanis az előterjesztett kérdésre igenlő választ kell adni, az esetben úgy véljük, hogy az Izlandi Köztársaság annak érdekében történő tájékoztatása a kiadatási kérelemről, hogy esetlegesen elfogatóparancsot bocsásson ki abból a

célből, hogy az érintett személyt büntetőeljárás lefolytatása érdekében átadják részére, hozzájárulna az annak megakadályozására irányuló célkitűzés megvalósításához, hogy a bűncselekmények elkövetői elkerüljék büntetésüket. Ha a feltett kérdésre igenlő választ kell adni, azonban az Izlandi Köztársaság nem kéri az érintett személy átadását, a Vrhovni sud Republike Hrvatske (a Horvát Köztársaság legfelsőbb bírósága) megvizsgálja, hogy a kiadatás az Európai Unió Alapjogi Chartájának 19. cikkében szereplő jogok sérelmével járna-e. Mindazonáltal, ha a feltett kérdésre nemleges választ kell adni, vagyis a Vrhovni sud Republike Hrvatske (a Horvát Köztársaság legfelsőbb bírósága) nem köteles tájékoztatni az Izlandi Köztársaságot a kiadatásról az uniós jog alapján, a Vrhovni sud Republike Hrvatske (a Horvát Köztársaság legfelsőbb bírósága) a belső jog rendelkezéseinek [eredeti 9. o.] megfelelően megvizsgálja, hogy a kiadatással a külföldi állampolgár kínzásnak és más kegyetlen vagy embertelen bánásmódnak, továbbá az emberi méltóságot sértő büntetésnek lenne-e kitéve. E veszély értékelési szempontjai között szerepel az a tény is, hogy I. N. külföldi állampolgár korábban menekült jogállást kapott Izlandon.

VII. Az eljárási szabályzat 107. cikke alapján előterjesztett sürgösségi előzetes döntéshozatal iránti kérelem

38. I. N. külföldi állampolgár kiadatási őrizetben van.
39. A ZOMPO 49. cikke alapján a kiadatási őrizetbe vétel a kiadatási eljárás teljes időtartama alatt hatályban marad, amíg a kiadatási végzés végrehajtására nyitva álló határidő le nem telik.
40. A feltett kérdésre adandó válasz meghatározó jelentőségű a külföldi állampolgár jogi helyzetének értékelése szempontjából.
41. Tekintettel arra, hogy azon külföldi állampolgár, akinek kiadatásáról az alapeljárásban határoznak, szabadságelvonás alatt áll, amely alapvető emberi jogainak és szabadságának korlátozásával jár, kérjük, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelmünkre az eljárási szabályzat 107. cikkében szabályozott sürgösségi eljárás szabályait szíveskedjenek alkalmazni.

VIII. Értelmezés iránti kérelem

Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 18. cikket, hogy az az európai uniós tagállam, amely nem az Európai Unió, de a schengeni térség tagállamának állampolgára harmadik állam részére történő kiadatásáról határoz, köteles tájékoztatni a kiadatási kérelemről a schengeni térség azon tagállamát, amelynek e személy állampolgára?

Amennyiben az előző kérdésre igenlő választ kell adni, és a schengeni térség tagállama e személy átadását azon eljárás lefolytatása céljából kérelmezte, amelyre tekintettel kiadatását kérték, e személyt az Európai Unió, valamint az

Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló megállapodásnak megfelelően át kell-e adni e tagállamnak?

Zágráb, 2019. november 28.

[omissis]

MUNKADOKUMENTUM